

ΤΟΠΟΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ - ΔΥΣΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΝ ΒΗΜΑ

Αγγέλλει το νέο σε θέατρο, μουσική, εικαστικά

Π Ε Ρ Ι Ο Δ Ο Σ 2 0 0 7 - 2 0 0 8

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΚΟΡΑΗΣ ΔΑΜΑΤΗΣ

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ

Το διατηρητέο κτίριο της Σατωβριάνδου 36, στην Ομόνοια, αγοράστηκε το 2000 για να γίνει ακριβώς αυτό που βλέπουμε σήμερα: ένας Τόπος Συνάντησης Ανατολής-Δύσης μέσα από τον πολιτισμό. Όλη του η γειτονιά ήταν, έτσι κι αλλιώς, από τότε, ακριβώς αυτό. Ένα πολύβουο, πολύχρωμο, πολυπολιτισμικό νησί γεμάτο με όλων των λογίων τα δέντρα και όλων των λογίων τα πουλιά μέσα στην καρδιά της πόλης μας.

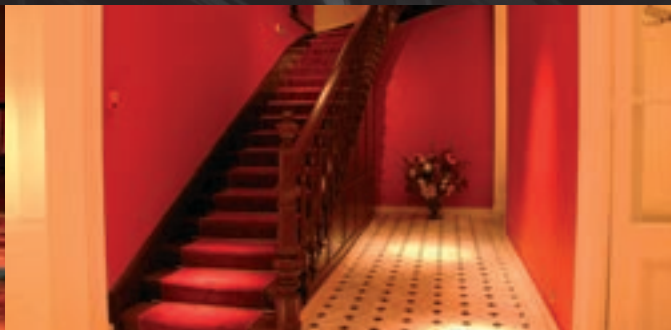
Η αποκατάστασή του έγινε με τρυφερότητα και γνώση από τους αρχιτέκτονες Γιώργο Τουμπάνο και Λητώ Τσουκαλά. Η μισή γειτονιά εργάστηκε στο κτίριο κατά την αποκατάσταση αυτή. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, από όπου γης, το αγάπησαν, το αγαπούν και το προστατεύουν με τρόπο συγκινητικό. Πολλοί από αυτούς, όταν τελειωνε η δουλειά τους, δεν ήθελαν να το αποχωριστούν. Φαίνεται πως όλη αυτή την αγάπη που έχει εισπράξει, σήμερα, το κτίριο μάς την επιστρέφει με κάθε τρόπο.

Πρωτάνοιξε την πόρτα του στις 13 Οκτωβρίου 2005 παίρνοντας το όνομα ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ, γιατί θέλει να δώσει βήμα σε όσους έχουν κάτι να αγγείλουν πάνω στην τέχνη και τον πολιτισμό. Έκτοτε, φιλοξενεί θεατρικές και μουσικές παραστάσεις, εκθέσεις, παρουσιάσεις βιβλίων, μικρά συνέδρια και παρόμοιες εκδηλώσεις. Διοργανώνει διαγωνισμούς και φεστιβάλ, και φιλοξενεί παραγωγές ομάδων από την Ελλάδα και το εξωτερικό με συγγενείς στόχους.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής και πολύτιμο στήριγμά του από το Μάιο του 2006 -και για όσο καιρό ο ίδιος θα το θέλει- είναι ο Κοραής Δαμάτης. Χάρη σ' αυτόν, το ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ βρίσκει με σιγουριά την περπατοσιά του και ανοίγει τα φτερά του.

Το ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ ευχαριστεί τους πολλούς ανθρώπους που του έχουν σταθεί. Τους μηχανικούς, τις επιτροπές των Υπουργείων, της Πολεοδομίας, του Δήμου και όλων των Δημοσίων Υπηρεσιών που συναντήθηκαν μαζί του και που, για χατήρι του, βρήκαν κι έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους. Τους εκπροσώπους του τύπου, έντυπου και ηλεκτρονικού. Τους πολλούς δημιουργούς και ερμηνευτές που έφεραν εδώ τη δουλειά και την ψυχή τους. Όσους εργάστηκαν και εργάζονται σ' αυτό. Και θα έχει πάντα ένα ξεχωριστό "Ευχαριστώ" να πει στον Anton Juan, το Γιώργο Τζιλαλή, τη Ρεγγίνα Αργυράκη, τη Μαίρη Τσουβαλίδου και τον Αλέξη Δαλαμάγκα.

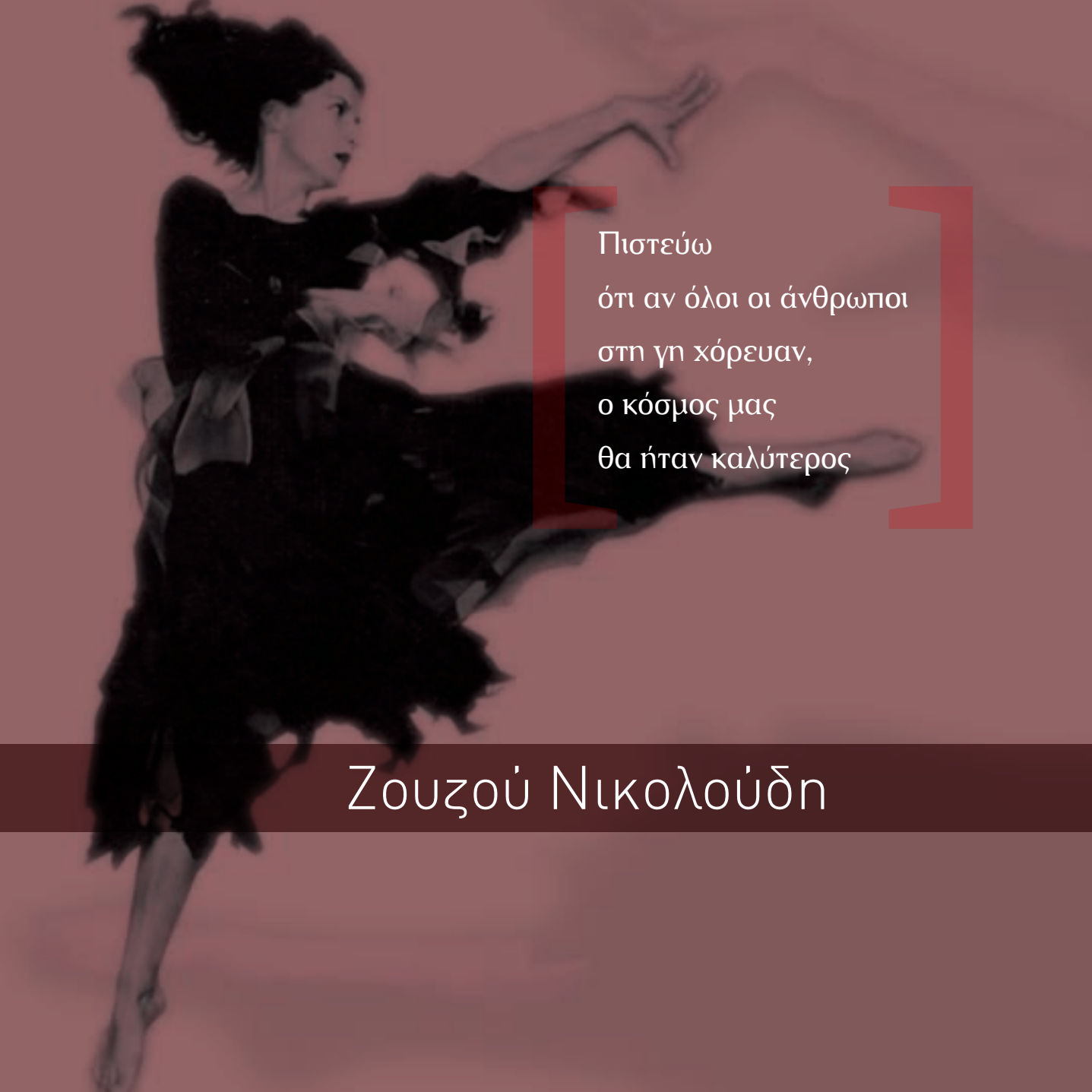
Το ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ το ενέπνευσε και το εμπύκωσε από εκεί που βρίσκεται ο Λάμπρος Καλογήρου. Είναι το σπίτι του μετά το θάνατό του.

ειδικό αφιέρωμα

Το Αγγέλων Βήμα
τιμά τη Ζουζού Νικολούδη

Πιστεύω
ότι αν όλοι οι άνθρωποι
στη γη χόρευαν,
ο κόσμος μας
θα ήταν καλύτερος

Ζουζού Νικολούδη

Η Ζουζού Νικολούδη γεννήθηκε στην Αθήνα στις 27 Μαΐου 1917.

Σπουδές:

- Πιάνο με την Τζίνα Μπαχάουερ και τον Waldemar Freeman.
- Θεωρητικά και σύνθεση με τον Μάριο Βάρβογλη, τον Θρασύβουλο Γεωργιάδη και τον Μενέλαο Παλλάντιο.
- Ήταν μαθήτρια και στενή συνεργάτις της Κούλας Πράτσια, η οποία επηρέασε αποφασιστικά την καλλιτεχνική της πορεία προς το αρχαίο δράμα και τη μουσική.
- Χορογραφία με τη Mary Wigan και τη Rosalia Chladek.

1950-1960

Διδασκαλία σύγχρονου χορού και ρυθμικής στη Σχολή της Κούλας Πράτσια. Υπεύθυνη του καλλιτεχνικού προγράμματος της Σχολής, η οποία το 1972 έγινε κρατική με την επωνυμία Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης. Διετέλεσε πρόεδρος του Δ.Σ. της Σχολής ως το 1988. Ατομικά ρεσιτάλ: Η ερμηνεία της μουσικής με την κίνηση. Μουσική: από την Αναγέννηση έως τον 19^ο αιώνα.

1956

«**Η Μοίρα των Μυκηνών**», του Harald Kreutzberg.

1960

«**Θέματα από την Αρχαία Ελλάδα**».

Ομάδα «Ελληνες Χορευτές», Ζουζού Νικολούδη, Σωτήρης Νομικός, Ράνια Παπαδάμ, Τζούλια Γιάννικου.

1961

«**Αίας**» του Σοφοκλή, με το Εθνικό Θέατρο.

1962

«**Όρνιθες**» του Αριστοφάνη, με το Θέατρο Τέχνης.

Παραστάσεις Παρίσι – Θέατρο των Εθνών "Théâtre des Nations", όπου και απέσπασε το Α' Βραβείο.

Περιοδεία σε πόλεις της Ευρώπης και της Σοβιετικής Ένωσης.

1963

«**Βάκχες**» του Ευριπίδη, με το Carnegie Institute of Technology, Pittsburg Pennsylvania.

1964, 1965

«**Όρνιθες**» του Αριστοφάνη, με το Θέατρο Τέχνης.

Παραστάσεις World Theater Season, Λονδίνο.

1966

«**Ικέτιδες**» του Ευριπίδη, με το Εθνικό Θέατρο.

«**Ελένη**» του Ευριπίδη, με την Ελληνική Σκηνή της Άννας Συνοδινού.

«**Ρήσος**» του Ευριπίδη, για το Educational Abroad Program του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας με συμμετοχή των σπουδαστών του, στους Δελφούς.

Η Ζουζού Νικολούδη με τον Νικηφόρο Ρώτα ιδρύουν τα «Χορικά» **λόγος – μουσική – κίνηση**, με στόχο τον προβληματισμό και την έρευνα σχετικά με τα χορικά του αρχαίου δράματος.

1967

Πρώτο πρόγραμμα των «Χορικών».

«**Χοηφόρες**» του Αισχύλου.

«**Ευμενίδες**» του Αισχύλου.

«**Μήδεια**» του Σοφοκλή.

«**Ορφέας και Ευρυδίκη**» του Cristoph Willibald Gluck, με την ομάδα «Χορικά» και στελέχη της Λυρικής Σκηνής.

1968

Δεύτερο πρόγραμμα των «Χορικών».

«**Αγαμέμνων**» του Αισχύλου.

«**Χοηφόρες**» του Αισχύλου.

«**Μορφές**» από την Ορέστεια.

«**Ευμενίδες**» του Αισχύλου.

«**Βάκχες**» του Ευριπίδη.

«**Ιχνηευτές**» του Σοφοκλή.

«**Όρνιθες**» του Αριστοφάνη με μουσική Μάνου Χατζηδάκι.

Περιοδεία στη Γερμανία, σε πανεπιστήμια της Καλιφόρνια, στον Καναδά και την Ιαπωνία.

Ο Karl Orff καλεί τη Ζουζού Νικολούδη στο Salzburg, για να διδάξει τη χορογραφία της από τους «**Όρνιθες**», στους σπουδαστές του Ινστιτούτου Orff.

Παραστάσεις στο Salzburg.

1969

Περιοδεία με τα «Χορικά» στη Γαλλία και την Ελβετία.

1970

«**Επικυκλος**», του Γιάννη Χρήστου.

1971

«**Τρεις παίδες εν καμίνω**», λειτουργικό δράμα του 10^{ου} αιώνα.

«**Γένεση**», του Μιχάλη Αδάμη.

Περιοδεία με τα «Χορικά» στις ΗΠΑ, Λατινική Αμερική και Γιουγκοσλαβία.

1972

«Αγαμέμνων» και **«Ευμενίδες»** του Αισχύλου, με το Εθνικό Θέατρο.

Παραστάσεις World Theater Season, Λονδίνο.

1973

Περιοδεία με τα «Χορικά» στη Βουλγαρία, Κύπρο και Ισπανία.

«Τα Μυστικά Τραγούδια της Σιωπής», του Στέφανου Βασιλειάδη.

1974

«Βάκχες» του Ευριπίδη, για το εκπαιδευτικό πρόγραμμα των Πανεπιστημίων της Καλιφόρνια: Berkeley, Santa Barbara, U.C.L.A. Los Angeles, San Diego.

1975

Οικονομικό αδιέξοδο. Τα «Χορικά» διαλύονται.

1979

«Μήδεια» του Ευριπίδη, με το θέατρο της Έλσας Βεργή.

1981

«Ιφιγένεια εν Ταύροις» του Ευριπίδη, με το θέατρο της Έλσας Βεργή.

1987

Το Πανεπιστήμιο Boulder του Colorado καλεί τη Ζουζού Νικολούδη να διδάξει αποσπάσματα από τον **«Αγαμέμνονα»** και τους **«Όρνιθες»**.

1988

Επανασύσταση και αναβίωση των «Χορικών». Παραστάσεις σε όλη την Ελλάδα.

1990

Οικονομικό αδιέξοδο. Τα «Χορικά» διαλύονται.

1993

«Εβδόμη Συμφωνία» του Beethoven, με την Λυρική Σκηνή.

1995

Η Ζουζού Νικολούδη συμμετέχει στην παράσταση «Ενός Λεπτού Σιγή» της «Ομάδας Εδάφους» του Δημήτρη Παπαϊωάννου.

Το πρώτο Διεθνές Φεστιβάλ Χορού Καλαμάτας αφιερώνεται στο έργο της Ζουζού Νικολούδη.

Τα «Χορικά» συμμετέχουν σ' αυτό και επιχορηγούνται για πρώτη φορά από το Υπουργείο Πολιτισμού και την Δ.Ε.Π.Α.Κ. (Δημοτική Επιχείρηση Πολιτιστικής Ανάπτυξης Καλαμάτας).

Η Δ.Ε.Π.Α.Κ. χρηματοδοτεί βιντεοσκόπηση όλου του προγράμματος από τον Κώστα Χατζόπουλο, ο οποίος παίρνει το Α' Βραβείο στο όγδοο Διεθνές Φεστιβάλ Videodance, του Montpelier.

1998

«**Τρωάδες**» του Ευριπίδη, σε συμπαραγωγή με το Μέγαρο Μουσικής.

2001

«**Μουσική**». Bach, Scarlatti, Mozart, Chopin, Scriabin, Prokofiev, Schubert.

Παραστάσεις με τα έργα «Χορικά» και «Μουσική», έγιναν σε πολλούς δήμους της Ελλάδας.

Τιμητικές Διακρίσεις

- Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κύριος Κωστής Στεφανόπουλος απένειμε στη Ζουζού Νικολούδη τον «Ταξιάρχη του Τάγματος του Φοίνικος».
 - Το Κέντρο Μελέτης και Έρευνας του Ελληνικού Θεάτρου της απένειμε το έπαθλο «Κούλα Πράτσικα».
 - Το Γ' Πρόγραμμα, ο Ροταριανός Όμιλος, ο Οργανισμός Special Olympics, ο Σ.Α.Φ.Ε. (Σύλλογος Αποφοίτων Φιλεκπαιδευτικής Εκπαίδευσης), πολλοί καλλιτεχνικοί οργανισμοί των δήμων της Ελλάδας και το Σωματείο Ελλήνων Χορογράφων, την τίμησαν για την προσφορά της στον Πολιτισμό και την Τέχνη.
- Η Ζουζού Νικολούδη πέθανε στις 17 Δεκεμβρίου 2004.

Η Ζουζού Νικολούδη είναι έργο καλών
θεών. Γεννήθηκε ν' αγαπάει πέρα από
τα καθημερινά, τα Μεγάλα. Κάποια
στιγμή, έτοιμη, πλήρης μεγαλοψυχίας,
αποκαλύπτει τρόπους, δρόμους
Μέθης, διονυσιακές εκστάσεις,
Απολλώνιο Φως. Ακαταπόνητη,
επίμονη, προσέρχεται κάθε φορά στα
Άδυτα, ως νεαρή ιέρεια, άφθαρτη
ψυχή, τυλιγμένη με υφάσματα λινά σε
κινούμενες αποχρώσεις της θάλασσας.
Συνεννοείται με ψιθύρους, νοήματα
μαγικά και παιδικά βλέμματα. Κοντά
της οι έννοιες των λέξεων, Ζωή, Πίστη,
Τέχνη, αποκαλύπτονται. Πάνω απ' τους
ανέμους των αλλαγών, τις κραυγές των
επιτυχημένων, τους άναρθρους ήχους
των μετρίων. Εκείνη στάθηκε Εκεί.
Απέναντι στο όραμά της. Μόνη. Άτεγκτη
με τον εαυτό της, πολυαγαπημένη για
τους άλλους. Την ευχαριστούμε που
μας αφήνει να μεταλαμβάνουμε τη
σοφία της, να την κοιτάμε την ώρα που
αίρειται στο κενό, να την αναπνέουμε
όταν χαμογελάει. Οι Θεοί μαζί της.

Γράφτηκε ένα αινιγματικό πρωινό
του 1996.

Κοραής Δαρμάτης

Γόνιμες προτάσεις

ΔΕΝ θα ήθελα να κλείσει η θεατρική περίοδος χωρίς να αναφερθώ σ' ένα σημαντικό καλλιτεχνικό γεγονός του θέρους, που οι επιπτώσεις του, αν προσεχθεί, μπορεί να δημιουργήσουν νέες προοπτικές.

Πρόκειται για τον «θίασο» της Ζουζούς Νικολούδη «ΧΟΡΙΚΑ».

Η Νικολούδη είναι μια σπουδαία δασκάλα και μια σημαντική χορογράφος. Κορυφαία δημιουργία της οι «Ορνιθες» του Θεάτρου Τέχνης.

Η Νικολούδη είναι σεμνή στη σοφία της και δεν θεωρεί τη δουλειά της παρά εργασία εν εξελίξει. Και όμως το υλικό που προσκόμισε είναι αρκετό να ευαισθητοποιήσει δέκα σκηνοθέτες. Οι φόρμες της είναι ερεθιστικά δόκιμες. Οι λύσεις του Αντωνίου και του Κουρουπού εύφορες. Δουλειά παιδεμένη και παιδεύουσα.

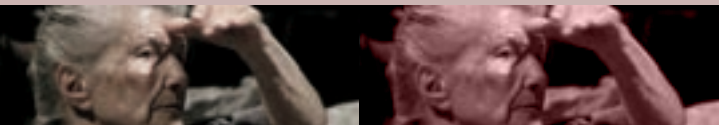
Κ. ΓΩΡΓΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΑ ΝΕΑ

«ΧΟΡΙΚΑ», η ανάσταση μιας υψηλής αισθητικής

Ποιος θα τολμήσει να ξαναμεθύσει τις Βάκχες μετά από το ορμητικό και ξέφρενο γυναικείο πλήθος που αμόλησε η Ούζου στην τσιμεντένια ορχήστρα του θεάτρου στην συναρπαστικότερη έμπνευσή της.

Το κοινό της μαγεύτηκε από την παράσταση με την υψηλή της, πράγματι, αισθητική ποιότητα.

Α. ΡΙΚΑΚΗΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Διεθνείς παραστάσεις

Στην τέταρτη συνάντηση των Δελφών

Οι «Βάκχες» επέμειναν ιδιαίτερα στη φετινή συνάντηση. Στον καθαρά χορογραφικό τομέα είδαμε τις καινούργιες προτάσεις της κ. Ζ. Νικολούδη για το έργο αυτό (μετάφραση Γ. Χειμωνά, μουσική Γ. Σούρουπου). Με διαύγεια σχηματογραφίας δόθηκε μια ελληνική σήμανση της βακχείας. Η ίδια εντύπωση κερδήθηκε σ' ένα χορευτικό σατυρογράφημα με το απόσπασμα των «Ιχνευτών» του Σοφοκλή (σε μετάφραση του Μ. Σάρρου). Το εκφραστικό δείγμα της κ. Νικολούδη από την αισχύλεια «Ορέστεια» (μουσική Θ. Αντωνίου), ξεπερνώντας τα χορογραφικά όρια, ήταν μια πρόταση για σχήμα σκηνοθεσίας πάνω στο πρωτότυπο αρχαίο κείμενο.

Τ. ΛΙΓΝΑΔΗΣ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

NEW YORK TIMES – 17 MAY 1968

Ένα καταπληκτικού μεγέθους στυλιζάρισμα και έκφραση κινήσεως.

LOS ANGELES TIMES – 20 MAY 1968

Ένα συναρπαστικό βράδυ με μεγάλη εκφραστική φαντασία.

OAKLAND TRIBUNE – 24 MAY 1968

Ένα μοναδικό πρόγραμμα. Μια εμπνευσμένη εργασία που κρατά το αρχαίο πνεύμα και το αποδίδει με σύγχρονα μέσα.

BERKELEY DAILY GAGELIE – 20 MAY 1968

Ένα καταπληκτικό οπτικό - ακουστικό θέαμα.

MAINICHI DAILY NEWS – 5 JUNE 1968 TOKYO

Όταν οι χορευταί – ηθοποιοί από την ομάδα εξ Ελλάδος πέρασαν πάνω από την σκηνή του TOCHI CENTER, κάτι από την τραγωδία του σύγχρονου ανθρώπου μας έφεραν στο νου. Τα «ΧΟΡΙΚΑ» προσέφεραν μια τεραστίας σημασίας υπηρεσία στον σύγχρονο θεατή, είναι επιβλητικά, γοητευτικά, σημαντικά.

JOURNAL DE RENNES 22-5-69

Η Ελλάς δεν μπορούσε να μας χαρίση τίποτε το πιο πολύτιμο σήμερα, από αυτήν την σύγχρονη προσφορά των αθανάτων θεμάτων του αρχαίου θεάτρου της. Μια καλλιτεχνική διάσταση πολύ μεγάλης κλάσεως.

LA SWISSE 17-5-69

Ένα βράδυ σπάνιο, ένα θέαμα ποιότητας εντελώς στη γραμμή των συγχρόνων ερευνών, ένα θέαμα που πρέπει ο καθένας να δει. Υπάρχουν εκεί για τους νέους δημιουργούς μας ιδέες, παράδειγμα που δεν θα 'πρεπε ν' αγνοήσουν.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΑ «ΧΟΡΙΚΑ»**TRIBUNE DE GENEVE 17-5-69**

Θαυμάσιο θέαμα, αγνότητας και λιτότης ερμηνείας, ακρίβεια σκηνοθεσίας, θέαμα σπάνιας ποιότητας.

SAN FRANCISCO CHRONICLE 17-11-71

Εξάιρετοι Έλληνες Χορευταί εις την Πειραματική Εργασία... Για το συγκρότημα της Κας Νικολοϋδή ο όρος «εξάιρετο» δεν είναι αρκετός. Χορογραφία, χορός, φωτισμός, σκηνοθεσία, είναι συνδυασμένα εις μian ενότητα εκφράσεως που είναι έργο μιας εξαιρετικά προικισμένης κάλλιεχνιδος.

TORONTO DAILY STAR 30-11-91

Συγκρότημα από την Ελλάδα που ξεπερνά κάθε προσδοκία. Σε όσους πιστεύουν ότι ο 20^{ος} αιώνας είναι ο αιώνας της πολλαπλής εκφράσεως, αυτό που συνέβη χτες εις το BURTON AUDITORIUM του Πανεπιστημίου YORK πρέπει να θεωρηθεί ως αποκάλυψης.

33mm

ελκυστικά

ε

Θραύσματα Παιχνιδιών: Μια Απόρριψη του Instantané

Με αυτή την ενότητα φωτογραφικής δουλειάς ο Κοέν προτείνει μια διαφορετική χρήση της σκηνοθετημένης φωτογραφίας. Στην ιστορία της φωτογραφίας, κυρίως κατά το δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα, συναντούμε πολλές περιπτώσεις σκηνοθετημένων instantané, δάνειες από μια λογική διαφήμισης και συχνά επεξεργασμένες με εξηρησιονίστικη διάθεση καθώς και «πειραγμένες» μέσω υπολογιστή. Στην περίπτωση του Κοέν, βεβαίως η σύνθεση των παιχνιδιών είναι στημένη και μελετημένη να παρέχει όλες τις ψυχαναλυτικές προεκτάσεις που ενδιαφέρουν τον καλλιτέχνη, ωστόσο από μια καθαρά οπτική άποψη, τα επεισόδια διαθέτουν τη στατικότητα της ζωγραφικής. Πολύ περισσότερο που τόσο η μέριμνα για τον περιέχοντα χώρο (φόντο), όσο και η προσθήκη ανεξάρτητων σχεδιαστικών αποτυπώσεων, καταλήγουν να προτείνουν ζητήματα καθαρά εικαστικά, όπως προβλήματα ψευδαισθησιακών αποστάσεων, προβλήματα τονικότητας – απόχρωσης – συμπαγούς και οπωσδήποτε σημαντικά προβλήματα πρωτογενούς και δευτερογενών πλάνων. Τα παιχνίδια λειτουργούν ως δείκτες περιβάλλοντος, με τον ίδιο τρόπο που η φιγούρα λειτουργεί σε ένα τελάρο, και μάλιστα με μία διάθεση κατά προτίμηση linear.

Είναι για τους παραπάνω λόγους που μπορεί κανείς να περιμένει ότι ο καλλιτέχνης θα οδηγηθεί σύντομα σε μια συνθετική

παρουσίαση installation με εναλλαγή φωτογραφιών και σπαραγμάτων παιχνιδιών όπου το μέγεθος να τίθεται ως ανατροπή του αναμενόμενου.

Ρεγγίνα Αργυράκη – Ηλίας Κορομπλάς
Αθήνα, Σεπτέμβριος 2007

Victor Koen

Seeing In – Seeing As

Η Γρηγορία Βρυτιτιά με την έκθεσή της Velvet and Cream προτείνει ένα είδος γλυπτικής εξαιρετικά γνωστό στην αγγλοσαξονική παράδοση από το 1990 και μετά, αλλά ολωσδιόλου καινοφανές για τα ελληνικά δεδομένα. Η γλυπτική με textiles ξεκίνησε από τα εργαστήρια του Royal College την εποχή του Paul Huxley ως απάντηση στις μορφές του design που τότε έτειναν να υποκαταστήσουν διάφορες εικαστικές installations. Και αναπτύχθηκε έντονα μαζί με τις τάσεις της γλυπτικής που υιοθέτησαν έντονα χρώματα μέσα από βαμμένα δομικά στοιχεία. Η Βρυτιτιά δουλεύει σε αυτή τη λογική μέσα από δύο ισχυρές παραμέτρους. Αφ' ενός διατηρώντας την σχεδιαστική βαρύτητα των γλυπτών της τόσο καθαρή, όσο θα ήταν και αν τα είχε χυτεύσει σε μέταλλο. Αφ' ετέρου χρησιμοποιώντας τα θραύσματα υφασμάτων αιρετικά, ώστε να οδηγεί τον αντιλήπτορα στα όρια της αναγνωρισιμότητας και στην απαρχή των συνειρμών. Τίποτα όμως δεν καταλήγει να είναι ακριβές και οριστικά οριζόμενο. Τίποτα δεν επιδέχεται ονοματοδοσίας. Όλα τα γλυπτά είναι σαν να... μέσα από τη σύμβαση του να θυμίζουν κάτι, ενώ δεν αναπαριστούν τίποτα.

Τα συγκεκριμένα έργα μας παρέχουν τόσο ένα ισχυρό παράδειγμα της λειτουργίας του βιτγκενσταϊνικού βλέπω σαν και βλέπω σε, όσο και τη λειτουργία των συμπαραδηλωτικών (connotative) νοηματοδοσιών που μπορεί να

Γρηγορία Βρυτιτιά

ενδυθεί μια οπτική φόρμα και που μπορεί συχνά να καταλήγουν αλληλοαναιρούμενες. Για παράδειγμα γλυπτά που φαινομενικά δείχνουν απαλά και ελκυστικά, μπορεί, λόγω σχεδιαστικής γραμμής ή τονικών σχέσεων, να καταλήγουν υπερπόντως απειλητικά ή και αιχμηρά.

Εν κατακλείδι, η γλυπτική αυτή ενότητα είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα και προχωρημένη, εντελώς ικανή να σταθεί οπουδήποτε στην Ευρώπη.

Ρεγγίνα Αργυράκη – Ηλίας Κορομπλάς
Αθήνα, Σεπτέμβριος 2007

τιτλάκι

Το ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ, σε συνεργασία
με το ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΠΕΝΑΚΗ,
θα τιμήσει τη μνήμη της Ζουζούς Νικολούδη,
με έκθεση φωτογραφιών, κοστούμιών,
παρτιτούρες των χορογραφιών της
και προσωπικά αντικείμενα.

έχω βαλει κείμενο από το συνοπτικό

Ζουζού Νικολούδη

ΧΡΩΜΑΤΟΓΡΑΦΙΑ

Φωτογραφίες 2004-2005

Σαν ζωγράφος ένιωσα την ανάγκη να εκφραστώ, παίζοντας με το χρώμα και το φως. Επινόησα τη Χρωμογραφία σε μια φάση της ζωής μου που είχα πάρει άλλες κατευθύνσεις και προσωρινά εγκατέλειπα τη ζωγραφική. Η ανάγκη να δημιουργήσω, έγινε μια συνεχής ανησυχία που με οδήγησε να ερευνήσω καινούργια εικαστικά μονοπάτια. Αντί για το πινέλο, χρησιμοποίησα το φωτογραφικό φακό με έναν διαφορετικό τρόπο και έπλασα ένα νέο και προσωπικό στυλ, μια ζωγραφική-φωτογραφία.

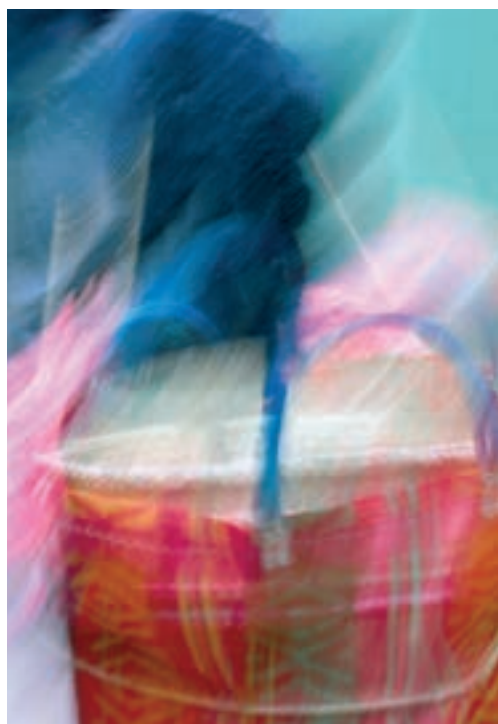
Με αυτή τη φωτογραφική δουλειά θέλω να προβάλλω έναν δικό μου κόσμο, να καλλιεργήσω την οπτική συγκίνηση της στιγμής, καθώς το ανακλώμενο έγχρωμο φως λούζει μια ανθρώπινη φιγούρα, μέσα από μια ζωγραφική θολότητα πολύ σχετική με τη φωτογραφική Ζωγραφική του Gerhard Richter, ο οποίος άλλαξε τις παραδοσιακές αντιλήψεις για τη ζωγραφική. Ήδη από το 1962 πειραματιζόταν με φωτογραφικές εικόνες και χρησιμοποίησε τη θολότητα, σαν εργαλείο για τη νέα ζωγραφική πραγματικότητα.

Σαν καλλιτέχνης χρειάζομαι να εξερευνήσω όλους τους τρόπους της δημιουργικότητάς μου. Η φωτογραφία, όπως και κάθε άλλη μορφή τέχνης, πειραματίζεται και εξερευνά τα όριά της. Η Χρωμογραφία ενώνει την ζωγραφική με την φωτογραφία και δημιουργεί ένα πολύπλοκο παιχνίδι, μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας.

Αγγελική Δεκουλάκου, 2004

Αγγελική Δεκουλάκου

Όταν το Σχέδιο Αυτονομείται

Μια έκθεση σχεδίων του Βαγγέλη Δημητρέα είναι στην πραγματικότητα ένα μεγάλο μάθημα γύρω από το πώς ένα φαινομενικά πρωτογενές στάδιο της ζωγραφικής μπορεί να προτείνει μια ολωσδιόλου αυτοτελή αισθητική πρόταση. Το σχέδιο μπορεί να λειτουργήσει με δύο τρόπους. Είτε ως μια σημείωση για μια μελλοντική μεταφορά στο τελάρο, δηλαδή μεταφορά γραμμικών σχέσεων σε τονικές και χρωματικές σχέσεις. Είτε ως κατάδειξη πρωταγωνιστικών σχέσεων μεταξύ περιοχών του grisaille και περιοχών καθαρού μαύρου και καθαρού λευκού. Σε αυτή τη δεύτερη περίπτωση, το ενδιαφέρον για τέτοιες σχέσεις ισοδυναμεί με το ενδιαφέρον για συγκεκριμένες αισθητικές προτάσεις, καθώς το grisaille και το ασπρόμαυρο καταφέρνουν να δείξουν στοιχεία χώρου, μεγέθους και συμπαγούς τόσο δυνατά, όσο θα το έκανε και οποιοσδήποτε τόνος, χρώμα, πάστα ή λαζούρα.

Τα σχέδια του Βαγγέλη Δημητρέα εμπίπτουν σε αυτή τη δεύτερη περίπτωση, ακολουθώντας μια μακρά παράδοση του αυτόνομου σχεδίου, όπως προτάθηκε από ζωγράφους σαν τον Rembrandt, τον Durer, τον Michelangelo, τον Leonardo και νεότερους μέχρι τον Picasso, τον Kokoschka και τον Veliskovic. Παρατηρώντας τέτοια σχέδια, μπορούμε να καταλάβουμε γιατί τα τελάρια του Δημητρέα συχνά δείχνουν να μην έχουν ανάγκη χρώματος. Μπορούμε ακόμα να καταλάβουμε την ισχυρή σχεδιαστική κάνναβο, εξ αιτίας της οποίας, στα έργα του που εμπεριέχουν επικολημένα μέταλλα ή

Βαγγέλης Δημητρέας

πλαστικά, τα ένθετα αυτά στοιχεία χωνεύονται τόσο απόλυτα, ώστε χρειάζεται ειδικώς επισταμένη παρατήρηση, για να τα αντιληφθεί ο θεατής. Στην πραγματικότητα, είναι λόγω της προϋπαρξης τέτοιων σχεδίων, που στα κατασκευαστικά του κομμάτια η έννοια της ίδιας της κατασκευής φαίνεται να αναιρείται. Οποσδήποτε, η ευκαιρία μιας έκθεσης σχεδίων του Δημητρέα, αποτελεί πάντα ευτυχή συγκυρία.

Ρεγγίνα Αργυράκη – Ηλίας Κορομπλάς
Αθήνα, Σεπτέμβριος 2007.

Η Κληρονομιά του Βιτρούβιου

Ομαδική Έκθεση

Ο μύθος του Ηρόδ

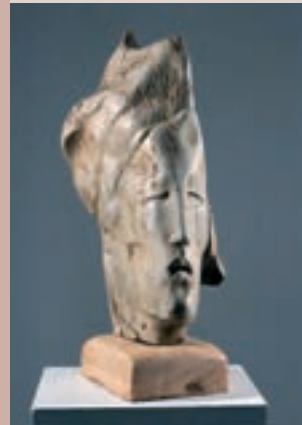
ΘΟΔΩΡΟΥ ΚΑΒΑΣΗ, ο γλύπτης του «ίχνους», ο καλλιτέχνης που «συνομιλεί» και «διαβάζει» το υλικό του- κυρίως πέτρα, βότσαλο, μάρμαρο ή ξύλο – στην πιο μικρή του λεπτομέρεια και για όσο χρόνο χρειάζεται, προτού κάνει τη δική του διακριτική επέμβαση.

Οι μορφές του – παλιό αγαπημένο του θέμα – είναι πλήρως εναρμονισμένες με το υλικό και προβάλλουν από μέσα του τόσο φυσικά που δίνουν την εντύπωση ότι υπήρχαν πάντοτε εκεί και τώρα απλώς αποκαλύφθηκαν.

Το θέατρο Σκιών ήταν η πρώτη του επαφή με την τέχνη. Αργότερα, τα καλοκαίρια δούλευε στο εργαστήρι του λαϊκού γλύπτη Κώστα Παπαδάκη που του έμαθε τα μυστικά του μαρμάρου. Σπούδασε γλυπτική στο Morgan State College στη Βαλτιμόρη με δάσκαλο τον James Lewis. Έχει πάρει μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις στην Αθήνα, στη Βαλτιμόρη και στο Κλίβελαντ.

Ο Θόδωρος Καβάσης είναι ένας σεμνός καλλιτέχνης – φιλόσοφος (έχει δημοσιεύσει πέντε δοκίμια φιλοσοφίας) με σπάνιες παρουσιάσεις της δουλειάς του αλλά πάντοτε πολύ ενδιαφέρουσες.

Ιάνης Ξενάκης

Θόδωρος Καβάσης

Απέναντι στον Καρτέσιο

Με την έκθεση *Brains in the Vat*, η Αγγελική Κορκού επιχειρεί μια οπτικοποίηση του προβλήματος του δυϊσμού. Είναι για αυτό το λόγο που συμπαρατάσσει επεξεργασμένη φωτογραφία και σχέδιο, τηρώντας τους βασικούς άξονες σχεδιασμού έργων που δεν τα απασχολεί το χρώμα, αλλά ο χώρος, όπως διαμορφώνεται μέσα από ευκλείδειες γραμμικές σχέσεις. Απέναντι στα δυσδιάστατα έργα στήνει συνομιλητές – γλυπτά εγκεφάλους από γυαλί. Η Κορκού είναι από τους λίγους ζωγράφους που έχουν σπουδάσει την τεχνική του γυαλιού. Την χρησιμοποιεί σε installations, για να δομήσει μερικά φορμαλιστικά στοιχεία που δείχνουν μέσα από τη διαφάνεια τις σχεδιαστικές τους προδιαγραφές.

Η συνύπαρξη του διαφανούς γλυπτικού στοιχείου με το αποκαλυπτόμενο ήμισυ της κεφαλής της επεξεργασμένης φωτογραφίας παραπέμπει σε μία σχέση αποκαλυπτική των τεχνικών σύμπτωσης της εικαστικής δομής των έργων. Έτσι, τα έργα καταλήγουν σε μια οιωινή εγκατάσταση, που ωστόσο δεν αποτάσσεται του καθαρά ζωγραφικού της χαρακτήρα. Και, οπωσδήποτε, αποδεικνύει πως η καλλιτέχνις χρησιμοποιεί ως συνεκτικό ιστό της δουλειάς της, την εξαιρετικά ισχυρή σχεδιαστική της ικανότητα.

Ρεγγίνα Αργυράκη – Ηλίας Κορομπλάς
Αθήνα, Σεπτέμβριος 2007

Αγγελική Κορκού

ΛΕΥΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

μουσική

Χάικ Γιαζιτζιάν και συνεργάτες 12-13 Νοεμβρίου 2007

Μελωδίες και τραγούδια με χρώμα μεσογειακό
και καταβολές στην αρμενική μουσική
παράδοση.

ούτι, τραγούδι

Χάικ Γιαζιτζιάν

πλήκτρα

Γιάννης Κυριμκυριδής

κοντραμπάσο

Πέτρος Βαρθακούρης

τύμπανα

Γιάννης Αγγελόπουλος

Συνοδευόμενος από εξαιρετικούς μουσικούς, ο Χάικ Γιαζιτζιάν ερμηνεύει τραγούδια στην αρμενική, και, για πρώτη φορά, τραγούδια με ελληνικό στίχο. Δημιουργεί τομές, καθώς χρησιμοποιεί, πέρα από το *κλασσικό* ούτι, ένα όργανο δικής του επινοήσης, το ηλεκτρικό ούτι. Αναμειγνύει ετερόκλητα στοιχεία των παραδοσιακών μουσικών της ανατολικής Μεσογείου, οδηγώντας μας σε ένα μουσικό ταξίδι όπου η ευρωπαϊκή δύση επικοινωνεί με την ανατολή.

Δισκογραφία: *Amalur*, με τη συμμετοχή της Ελευθερίας Αρβανιτάκη και του Ara Dinkjian (2007), *Yeraz* (2001), μουσική σύνθεση για το έργο *Το κτήνος στο φεγγάρι* (2000), *Garin* (1998), *Gift* (CD single, 1998), *Talar* (Αειθαλές, 1996).

Ιστοχώρος: www.myspace.com/haigyazdjian

Μουσικές Αναπλεύσεις Θεματική Σειρά Διήμερων Συναυλιών

«Και η οργανική και η φωνητική μουσική χρησιμοποιεί περισσότερα διαστήματα, όχι μόνον το “διά πέντε”, αλλά αρχίζοντας από το “διά πασών” και το “διά πέντε” μελωδεί και το “διά τεσσάρων” και το “διά τριών” και τον “τόνον” και το “ημιτόνιον”, όπως μάλιστα μερικοί νομίζουν και την δίδουν αισθητά· τις λέξεις μάλιστα στις μελωδίες έχει την αξίωση να τις υποτάσσει, και όχι τις μελωδίες στις λέξεις, όπως και από άλλα πολλά φαίνεται, ...»

Διονυσίου Αλικαρνασσεώς, *Περί συνθέσεως ονομάτων*
μτφ. Απ. Τζαφερόπουλου
εκδ. Λ. Γεωργιάδης – Βιβλιοθήκη των Ελλήνων
Αθήναι, 1998.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ – ΟΡΓΑΝΩΣΗ – ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Μάριος Παπαδέας και Santouristas Band
19-20 Νοεμβρίου 2007

Τα μικρασιατικά, το ρεμπέτικο, και σύγχρονες
ερμηνείες.

σαντούρι, τραγούδι

Μάριος Παπαδέας

Βιολί

Σωτήρης Μαργώνης

ούτι, λάφτα

Αλέξανδρος Παπαδημητράκης

κιθάρα

Γιώργος Χρονόπουλος

κοντραμπάσο

Γιώργος Βεντουρής

Μουσικές Αναπλεύσεις
Θεματική Σειρά Διήμερων Συναντιών

«Η ανάγκη της εποχής για επικοινωνία και για μια αλήθεια βασισμένη στις παλιές αξίες δημιούργησε αυτή την ορχήστρα. Η διαχρονικότητα και η δυναμική της ελληνικής παράδοσης έλκει τους μουσικούς να ασχοληθούν μαζί της, χαρίζοντάς τους ένα ατελείωτο ταξίδι εξερεύνησης στα καταγάλανα, γεμάτα «πλούτο» νερά της. Έτσι ακριβώς, οι συντελεστές αυτής της ορχήστρας εξερευνούν, τότε μόνοι τους ο καθένας και τότε όλοι μαζί σαν παρέα, αυτά τα μυστικά μουσικά μονοπάτια. Οι Santouristas, στην ουσία, είναι μια ομάδα που προϋπήρχε, υπάρχει και θα υπάρχει· διότι είναι σαν το χώμα που πατάμε, που, όσο ταϊμένο και αν του ρίξουμε, θα συνεχίσει να υπάρχει και *ν' ανθίζει* ... Η δύναμη και η γνώση της πηγάζει από την πνοή και την ουσία των *παλιών δασκάλων*, και ενσαρκώνεται χάρη στην ανάγκη της επιβίωσής της, με απλότητα και σεμνότητα, και όχι προς χάριν του λόγου της ύπαρξής της. Γι' αυτό το λόγο, ό,τι πιο σύγχρονο έχει να επιδείξει σήμερα η ελληνική μουσική είναι η μουσική μας παράδοση.»

Μάριος Παπαδέας, 29/09/2007

Δισκογραφία: *ένα αμάν κι ένα σαντούρι* (2004), *Της αγάπης τα καμώματα* (2001), *Μπαμ* (Ν. Παπαδέας, 1981), *Ο φεγγαροβιόλης στη γη* (Ν. Παπαδέας, 1978).

Ιστοχώρος: www.myspace.com/santourmario

Άλκης Ζοπόγλου - Κοντραμπάντο
26-27 Νοεμβρίου 2007

Νέος ελληνικός ήχος, με βάση το κανονάκι και χρώμα μεσογειακό.

κανονάκι

Άλκης Ζοπόγλου

κιθάρες (ηλεκτρική, κλασική άταστη)

Γιάννης Τσίγκας

ηλεκτρικό μπάσο

Πάνος Καραθανάσης

σαξόφωνο

Χάρης Ξυλάς

τύμπανα

Λάζαρος Σιμιτσής

Το μουσικό έργο του Άλκη Ζοπόγλου, συνθετικό και ερμηνευτικό, υπηρετεί αυτό που μπορούμε να ονομάσουμε *νέο ελληνικό ήχο*. Μουσική, δηλαδή, που βασίζεται στις παραδόσεις της Ελλάδας, των λαών της μεσογειακής λεκάνης, των Βαλκανίων, καθώς και της εγγύς Ανατολής, τις αφομοιώνει δημιουργικά, ανασυνδυάζει τα επιμέρους στοιχεία τους και δημιουργεί συνθέσεις που αγγίζουν το σύγχρονο ακροατή.

Σε συνεργασία με μουσικούς, που το σύνολό τους συνθέτει το μουσικό σύνολο *Κοντραμπάντο*, ερμηνεύονται συνθέσεις του καλλιτέχνη, και αναδεικνύονται οι δυνατότητες που προσφέρει το κανονάκι, βασικό όργανο της καλλιτεχνικής έκφρασης και της δεξιοτεχνίας του.

Δισκογραφία: Υπό έκδοση (2007), *Cargo* (2003).

Ιστοχώρος: www.kontrabando.gr

Μουσικές Αναπλεύσεις

Θεματική Σειρά Διήμερων Συναυλιών

Δώρα Πετρίδη και συνεργάτες
«Εμείς πάντα ας χαίρουμε». Ο Κύκλος της Ζωής.
3-4 Δεκεμβρίου 2007

Τραγούδια και σκοποί από την ποντιακή μουσική παράδοση.

τραγούδι

Δώρα Πετρίδη

ποντιακή λύρα

Ζαφείρης Ευθυμιάδης

ούτι

Κώστας Τσαρούχης

κρουστά

Γιάννης Τσεντούρος

Μουσικές Αναπλεύσεις

Θεματική Σειρά Διήμερων Συναυλιών

«Η καταγωγή, το βίωμα, και το ενδιαφέρον μας για την ιδιαιτερότητα της γλώσσας, των ρυθμών και των μουσικών δρόμων της ποντιακής παραδοσιακής μουσικής, μας φέρνουν μαζί, για να προσεγγίσουμε, με το δικό μας τρόπο, παραδοσιακά τραγούδια και σκοπούς. Τραγούδια της αγάπης, της ξενιτιάς, νανουρίσματα, μυρολόγια, του γάμου, τραγούδια και σκοποί που αφορούν τον Κύκλο της Ζωής, θα ανακινήσουν το ανθρώπινο συναίσθημα, μιλώντας στον καθένα από εμάς για την ίδια τη ζωή.»

Δώρα Πετρίδη, Σεπτέμβριος 2007

Δισκογραφία: *Ελληνικά Παραδοσιακά Νανουρίσματα* (υπό έκδοση, 2007), *Ταξίδια* (2004), *Γαλαξίες* (1999).

Βασίλης Τζωρτζίνης - Ίτανος
10-11 Δεκεμβρίου 2007

Μουσικά σταυροδρόμια, στο ύφος της “world music”, με παρεμβολές κειμένων του Οδυσσέα Ελύτη και του Νίκου Εγγονόπουλου.

λαούτο, ούτι, τραγούδι

Βασίλης Τζωρτζίνης

κοντραμπάσο, απαγγελία κειμένων

Μελίνα Καρακώστα

κρουστά

Μανούσος Κλαπάκης

γκάιντες, καβάλ

Γιώργος Μακρής (*προσκεκλημένος*)

«Η μουσική του κόσμου ή, όπως μάθαμε να τη λέμε, “world music”. Οι ήχοι του σήμερα και του χθες μαζί, η ώσμωση και το παιχνίδι με τη γλώσσα της μουσικής. Πράξη, αναζήτηση, βίωμα, φαντασία, αντίθεση, ιδέα, επανάληψη, αυτοσχεδιασμός, γράψε, σβήσε, αέναςος κύκλος. Αφορμή τα ερεθίσματα που βρίσκονται παντού, γύρω, στον κόσμο. *Η Ίτανος είναι ένα σταυροδρόμι, όπου τα διαφορετικά ακούσματα απ’ τους δρόμους της ανατολής και της δύσης αλληλεπιδρούν σε ανοικτό διάλογο, δίχως αναστολές.*»

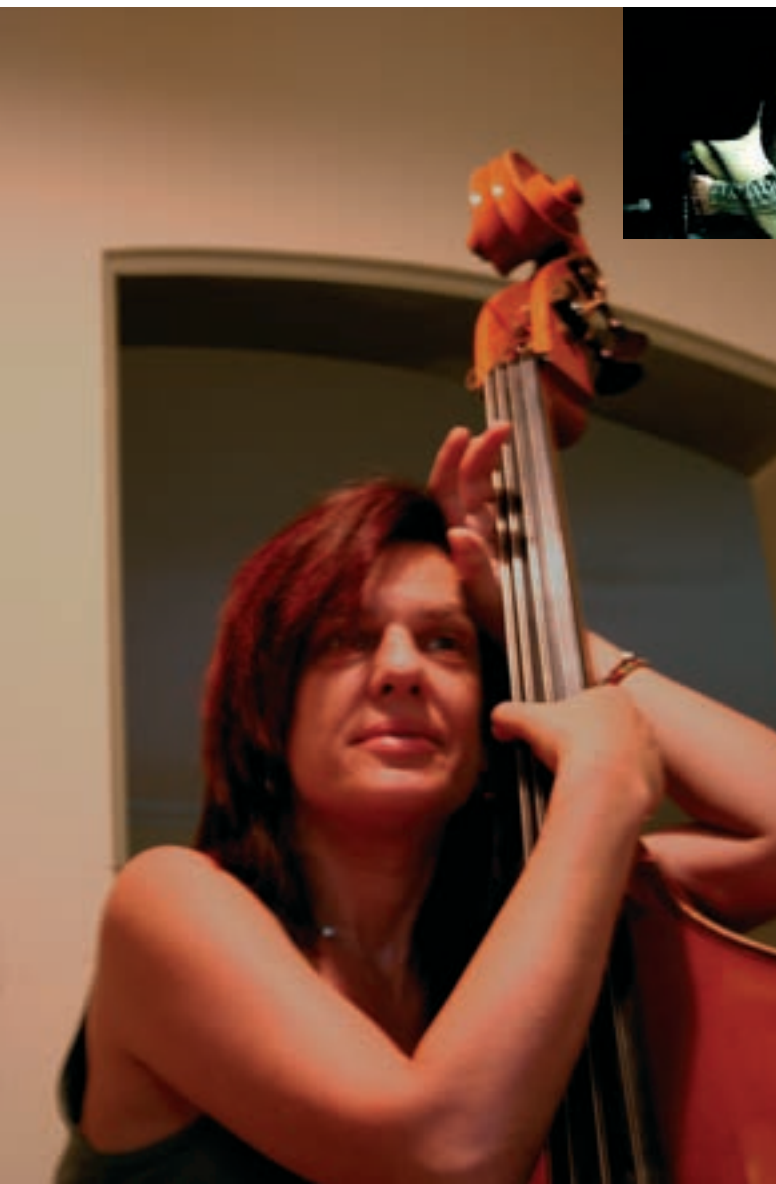
Βασίλης Τζωρτζίνης, Οκτώβριος 2007

Δισκογραφία: *Ίτανος* (υπό έκδοση, 2007), *Ανεμόσυρις* (1998).

Μουσικές Αναπλεύσεις

Θεματική Σειρά Διήμερων Συναυλιών

**Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία.
Το Άγιον Δωδεκάημερον.
Εκκλησιαστικοί Βυζαντινοί ύμνοι.
23 Δεκεμβρίου 2007**

Διεύθυνση: Λυκούργος Αγγελόπουλος.

Μουσικές Αναπλεύσεις

Θεματική Σειρά Διήμερων Συναυλιών

Άρχων Πρωτοψάλτης της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως, βραβευμένος με τον Αργυρό Σταυρό του Τάγματος του Φοίνικος, ιδρυτής και διευθυντής της Ελληνικής Βυζαντινής Χορωδίας, ο Λυκούργος Αγγελόπουλος διδάσκει τη μουσική της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας εδώ και πολλά χρόνια. Επιπλέον, με το έργο και τη συνεχή παρουσία του στο αναλόγιο συνέβαλε τα μέγιστα στην αποκατάσταση των Βυζαντινών χορών στους ιερούς ναούς.

Η Ε.Β.Χ., στα 30 χρόνια ανελλιπούς παρουσίας της στο χώρο της δισκογραφίας και των συναυλιών, έχει ξεχωρίσει για την παρουσίαση αποσπασμάτων αρχαίας ελληνικής μουσικής και παλαιορωμαϊκού μέλους, της παλαιάς ακολουθίας του Ασματικού Εσπερινού, τη συμμετοχή της στην Πανορθόδοξη Θ. Λειτουργία των Χριστουγέννων στη Βηθλεέμ για τον εορτασμό των 2000 χρόνων από τη Γέννηση του Σωτήρος, καθώς και στη Θ. Λειτουργία που ετέλεσε για πρώτη φορά μετά από πολλούς αιώνες η Α. Θ. Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος στην αρχαία βασιλική του Αγίου Απολλιναρίου in Classe (6^{ος} αι.) στη Ραβέννα.

Δισκογραφία: Οκτώ δίσκοι ακτίνας (CD) στη Γαλλία και στην Ελλάδα, και περισσότερες από τριάντα κασσέτες.

Ιστοχώρος: [//analogion.com/GreekByzantineChoir](http://analogion.com/GreekByzantineChoir)

Χρίστος Τσιαμούλης, Κατερίνα Παπαδοπούλου και συνεργάτες
Παιδική Χορωδία Εκπαιδευτηρίων Γιάννη Τσιαμούλη
30 Δεκεμβρίου 2007

Παραδοσιακά κάλαντα από γεωγραφικά
διαμερίσματα της Ελλάδας και την Ανατολή.

τραγούδι

Κατερίνα Παπαδοπούλου

ούτι, τραγούδι

Χρίστος Τσιαμούλης

βιολί

Κυριάκος Γκουβέντας

κλαρίνο, καβάλ, φλογέρες

Βασίλης Μπακαγιάννης

κρουστά

Μανούσος Κλαπάκης

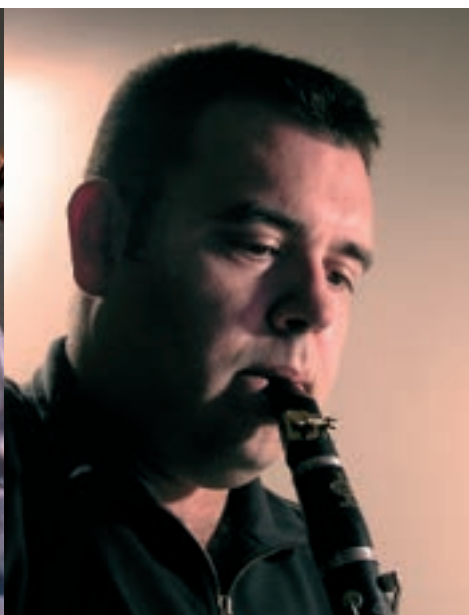

Μουσικές Αναπλεύσεις

Θεματική Σειρά Διήμερων Συναυλιών

Η επί σκηνής συμπαρουσία δύο και τριών, ακόμη, γενεών, όπως αυτό επιτυγχάνεται μέσα από το συνδυασμό των μουσικών συνόλων της σημερινής συναυλίας, αναπτύσσει μια ιδιαίτερη δυναμική. Εκεί όπου η δεξιότητα παλαιότερων και νεωτέρων καλλιτεχνών έρχεται να δεθεί στενά με την αρτιότητα του αποτελέσματος της αυστηρής αλλά με αγάπη εκπαιδευτικής πράξης, ο ακροατής στέκεται ενεός. Ο Χρίστος Τσιαμούλης, μελετητής και ερμηνευτής πληθώρας μουσικών οργάνων και της φωνής, μαζί με την άξια ερμηνεύτρια της φωνής, Κατερίνα Παπαδοπούλου, σε συνεργασία με διακεκριμένους μουσικούς, και με την εύχρη παρουσία της αξιόλογης παιδικής χορωδίας υπό τη διεύθυνση του Γιάννη Τσιαμούλη, μας χαρίζουν τον εορταστικό-ψυχαγωγικό τόνο των ημερών.

Μια χαρά ... στο Φουαγιέ
14 Ιανουαρίου - 20 Απριλίου 2008

Μια Χαρά, ένα Μικρόφωνο, μια Άδεια σκηνή ...
κι η Νύχτα.

Η Χαρά Κεφαλά σε ένα μουσικό παιχνίδι
μεταμορφώσεων με τραγούδια του κόσμου.

Κείμενα-στίχοι νέων τραγουδιών

Γεράσιμος Ευαγγελάτος

Μουσική

Θέμης Καραμουρατίδης

Επιμέλεια ενορχηστρώσεων

Θέμης Καραμουρατίδης

Βενιαμίν Χατζηκουμπάρογλου

Κοστούμια

Ντίνος Πετράτος

Σκηνοθεσία-Φωτισμοί

Κοραής Δαμάτης

Παίζουν οι μουσικοί

Βενιαμίν Χατζηκουμπάρογλου - *πιάνο*

Γιάννης Παπαϊωάννου - *τύμπανα, κιθάρες*

(κάθε Δευτέρα και Τρίτη)

Μια χαρά ... στο Φουαγιέ

ΛΕΥΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

θέατρο

ΣΑΜΟΥΕΛ ΜΠΕΚΕΤ
Ευτυχισμένες μέρες ... κύριε Μπέκετ;

Μετάφραση
Λευτέρης Γιοβανίδης

Σκηνοθεσία
Κοραής Δαμάτης
Σκηνικά-κοστούμια
Νίκος Σαριδάκης

Μουσική
Ευανθία Ρεμπούτσικα
Σχεδιασμός φωτισμού
Χριστίνα Θανάσουλα

Παίζουν
Γουίννυ
Κοραής Δαμάτης
Γουίλλυ
Μανώλης Χουρδάκης

Πιάνο-Πλήκτρα-Προγραμματισμός Η/Υ
Ανδρέας Συμβουλόπουλος

Βιολί
Μαρία Ρεμπούτσικα

Οι στίχοι του τραγουδιού της παράστασης
είναι του Μανώλη Χουρδάκη

**Ευτυχισμένες μέρες ...
κύριε Μπέκετ;**

«Έχω σαφή ανάμνηση της εμβρυακής μου ύπαρξης,
όπου καμιά φωνή,
καμιά κίνηση δεν μπορούσε να με γλιτώσει
απ' το σκοτάδι και την αγωνία.»

... Δεν είμαι διανοούμενος είμαι μονάχα μια ευαίσθησία.
Συνέλαβα τον Μολού και τους άλλους
τη μέρα που συνειδητοποίησα
την ηλιθιότητά μου.

... Ενδιαφέρομαι για το σχήμα των ιδεών
ακόμα κι αν δεν τις πιστεύω.
Είναι το σχήμα που μετράει.

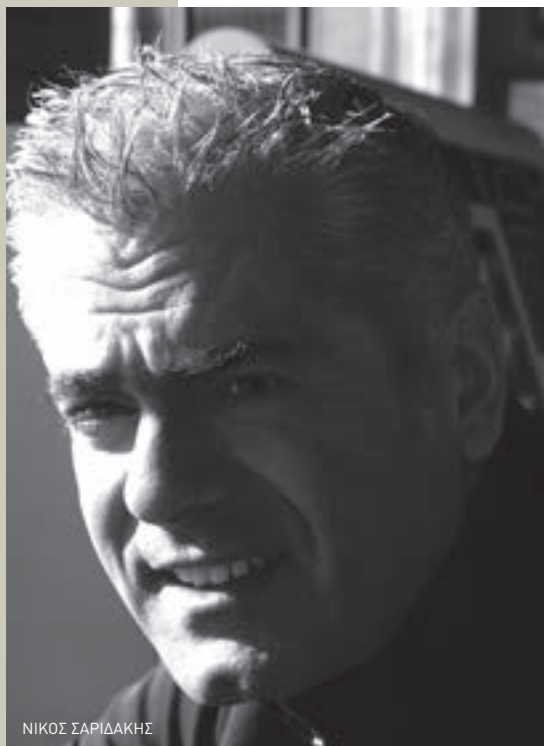
ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΓΙΟΒΑΝΙΔΗΣ

ΕΥΑΝΘΙΑ ΡΕΜΠΟΥΤΣΙΚΑ

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

ΝΙΚΟΣ ΣΑΡΙΑΚΗΣ

ΚΟΡΑΗΣ ΔΑΜΑΤΗΣ

MARTIN MAK NTONA
Μια αγκαλιά για να πεθάνεις

Μετάφραση

Μαργαρίτα Δαλαμάγκα-Καλογήρου

Σκηνοθεσία-φωτισμοί

Κοραής Δαμάτης

Σκηνικά-κοστούμια

Πάυλος Ιωάννου

Παίζουν με σειρά εμφάνισης

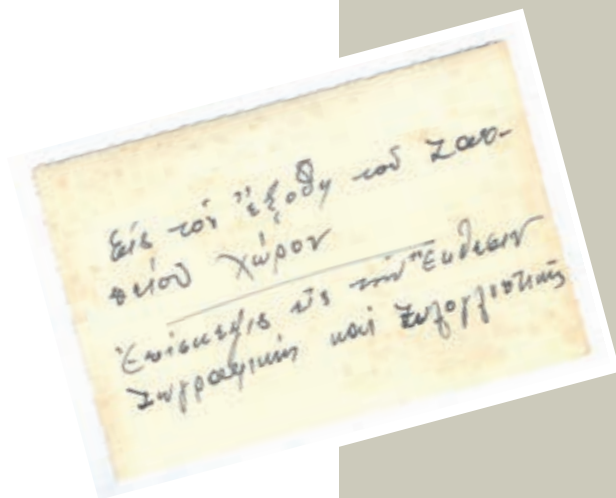
Γιάννης Δρίτσας

Λουκάς Ζήκος

Ιωσήφ Πολυζωίδης

Μανώλης Χουρδάκης

Ευχαριστούμε τη Νεφέλη Ορφανού
για τη συμμετοχή της.

Μια αγκαλιά για να πεθάνεις

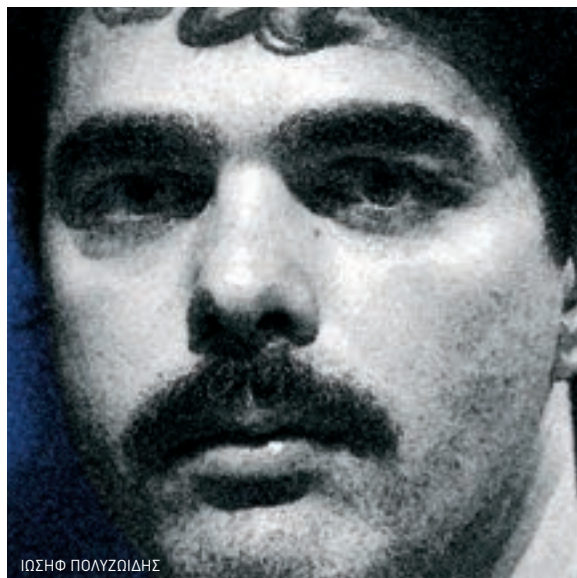

ΚΟΡΑΗΣ ΔΑΜΑΤΗΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ

ΦΩΝΕΣ

Συγγενικοί θεατρικοί μονόλογοι

Άλαν Μπέννετ

Πατατάκι μέσα στη Ζάχαρη

Μετάφραση

Ερρίκος Μπελιές

Ερμηνεύει ο Δημήτρης Καραμπέτσος.

Άκν Δήμου

Η Αναγνώριση

Ερμηνεύει η Κοραλία Καράντη.

Άλαν Μπέννετ

Μία Κυρία των Γραμμάτων

Μετάφραση

Ερρίκος Μπελιές

Ερμηνεύει η Όλγα Τουρνάκη.

Λούλας Αναγνωστάκη

Ο Ουρανός Κατακόκκινος

Ερμηνεύει η Βέρα Ζαβιτσιάνου.

Σκηνοθεσία-Σκηνικά-Φωτισμοί

Κοραής Δαμάτης

ΦΩΝΕΣ

Συγγενικοί θεατρικοί μονόλογοι

ΚΟΡΑΗΣ ΔΑΜΑΤΗΣ

ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΕΛΙΕΣ

Πατατάκι μέσα στη Ζάχαρη

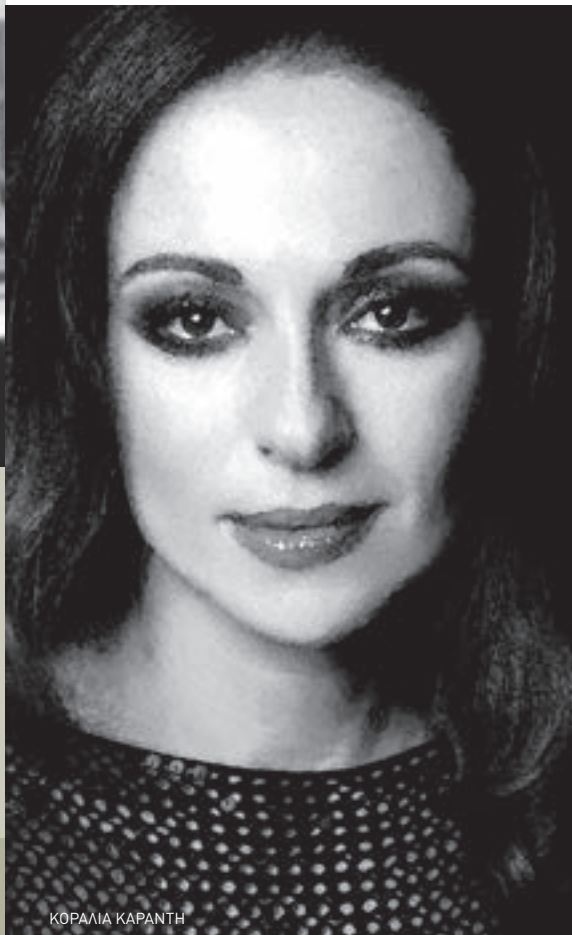
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΗΣ

ΑΚΗΣ ΔΗΜΟΥ

Η Αναγνώριση

ΚΟΡΑΛΙΑ ΚΑΡΑΝΤΗ

ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΕΛΙΣ

ΟΛΓΑ ΤΟΥΡΝΑΚΗ

Μια Κυρία των Γραμμάτων

ΒΕΡΑ ΖΑΒΙΤΣΙΑΝΟΥ

Ο Ουρανός Κατακόκκινος

ΠΟΛΥ ΚΑΚΗ Η ΦΩΤΟ

1^η Συνάντηση Ανατολής – Δύσης

Το ΑΓΓΕΛΩΝ ΒΗΜΑ συναντά το θέατρο
και τις μουσικές του κόσμου.

ΙΣΡΑΗΛ

2 Ιουνίου έως 8 Ιουνίου 2008

Ocean of Sugar Ensemble

Του Dan Clancy

THE TIMEKEEPERS

Σκηνοθεσία

Lee Gilat

Παίζουν οι ηθοποιοί:

Roy Horovitz *στο ρόλο του Benjamin*

Rami Baruch *στο ρόλο του Hans*

Omer Erizon *στο ρόλο του φρουρού*

16 Ιουνίου έως 22 Ιουνίου 2008

RINAT EMANUEL

Μουσικές και τραγούδια αιώνων για την αγάπη, τη
χαρά και τον καημό.

1^η Συνάντηση Ανατολής – Δύσης

Θέμα 2008
ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΧΑΡΕΣ – ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΕΣΜΑ
HUMAN JOYS – HUMAN JAILS

ΝΟΤΙΟΑΦΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

9 Ιουνίου έως 15 Ιουνίου 2008

The Market Theatre

Του Athol Fugard

THE ISLAND

Σκηνοθεσία

Malcolm Purkey

Διευθύντρια σκηνής

Genny Higgs

Παίζουν οι ηθοποιοί :

Mpho Osel- Tutu *στον ρόλο του Winston*

Tamasanga Mpholo *στον ρόλο του John*

23 Ιουνίου έως 29 Ιουνίου 2008

Μουσικές και τραγούδια φυλακής, ξεσηκωμού
και ελευθερίας.

Και οι δύο παραστάσεις θα παιχθούν στην Αγγλική
γλώσσα (όπως στη χώρα τους) και με Ελληνικούς
υπέρτιτλους.

